

รตนบัญชร

มนต์ประจำองค์พระสมเด็จ ฯ

ผลงานชิ้นที่ ๖

ของ จตฺตมโล ภิกขุ วัดสามพระยา

ำ รัตตพิทักษ์ อุทิศานุสรณ์

รัตตพิทักษ์ พิมพ์ อุทิศในงานศพ

งทองคำ (เฉลา) รัตตพิทักษ์

ณ นวัดพลับพลาไชย (วัดโคก) พระนคร

๗ มีนาคม ๒๕๑๔

(ห้ามพิมพ์ก่อนได้รับอนุญาต ไม่หวงแต่ห้าม)

รตนบัญชร

มนต์ประจำองค์พระสมเด็จ ฯ

ผลงานชิ้นที่ ๖

ของ จตฺตมโล ภิกขุ วัดสามพระยา

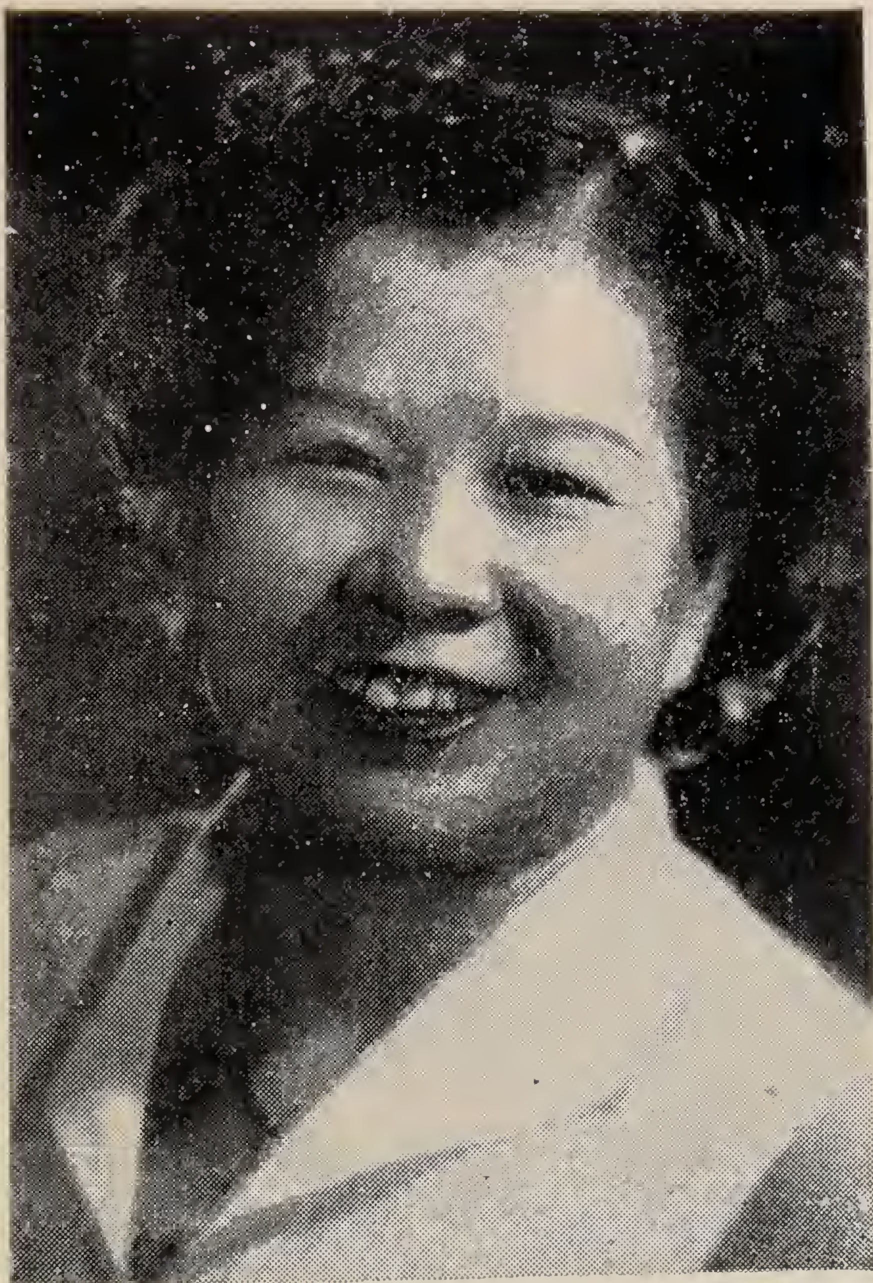
ทองคำ รัตตพิทักษ์ อุทิศานุสรณ์

คุณทองคำ รัตตพิทักษ์ พิมพ์ อุทิศในงานศพ

นางทองคำ (เฉลา) รัตตพิทักษ์

ณ ฌาปนสถานวัดพลับพลาไชย (วัดโคก) พระนคร

๗ มีนาคม ๒๕๑๔

นางทองคำ (เฉลา) รัตตพิพักษ์

ชาตะ ๕ เมษายน ๒๔๖๓

มรณะ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

คำนำ

คุณทองคำ รัตตพิทักษ์ ผู้เป็นนักศึกษาอภิธรรมห้องเดียวกันกับข้าพเจ้า มาหาแจ้งว่าภรรยาสุดที่รักของท่านลาจากไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจต่อท่าน และเหตุที่ท่านมาแจ้งข่าวเรื่องนี้ ปรารถนาจะจัดพิมพ์หนังสืออุทิศผลบุญส่งส่วนให้ผู้ตาย ข้าพเจ้าจึงแนะนำท่านให้พิมพ์ รตนบัญชรเล่มนี้แจกในงานศพครั้งนี้ และขอไปแจกในงานผ้าป่าที่จะนำไปทอด ณ วัดธัญญนิตยาราม โคกสำโรง ลพบุรี ซึ่งมีคุณสะอิ้ง เลิศบุญ เป็นประธานในงานนี้ จัดว่าได้บุญสองต่อ

เหตุที่ท่านมาหาข้าพเจ้าเมื่อวันที่ ๑๕ ก.พ. ปี๒๕๑๔นี้ ซึ่งกะทันหันเหลือเกิน ซึ่งเป็นธรรมดาของเรื่องที่จะต้องมีความผิดพลาดเกิดขึ้น จึงขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่งขอชี้แจงว่า มนต์ฉบับนี้ถ่ายทอดออกจากอักษรพม่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะถือว่า คนไทยช่างแก้ จะแก้ของเดิม

เขาผิดแปลกไป จึงขอชี้แจงว่า มนต์บทนี้อาจจะไม่เหมือนมนต์ของฉบับอื่นๆที่พิมพ์กันออกมาแล้ว งานคราวนี้เร็วเกินไป ความสำคัญที่จะต้องเขียนยังมีมาก แต่ต้องจำกัด ถ้าคราวหน้ามีเวลาคงจะทำให้ดีได้

สุดท้ายนี้ขอกุศลผลบุญที่ คุณทองคำ รัตตพิทักษ์ ตั้งใจดีนี้จงเป็นผลสำเร็จแก่ผู้ตาย สมความประสงค์จงทุก-ประการเทอญ. ฯ

จตฺตมโล ภิกฺขุ

วัดสามพระยา คณะ ๔

กรุงเทพฯ ๒

รตนบั๋ญชรฎีกา

รตนบัญชรนิทาน

รตนบัญชรเบี่นเชียงใหม่คันถะ แต่งในสมัยพระเจ้าติโลกราช มนต์บทนี้เบี่นมนต์ทางไสยศาสตร์ สมเด็จ-พุฒาจารย์โต วัดระฆังโฆสิตาราม ใช้ภาวนาทำพระสมเด็จของท่าน และจดให้คนอื่นท่อง แต่ท่านต้องการจะให้หนักไปในทางเดช จึงเปลี่ยนชื่อเสียใหม่ว่า ชินบัญชร ตามพระนามของ พระพุทธเจ้า มนต์บทนี้ชาวเหนือเรียกว่า ชัยเบ็งจอน คำว่า เบ็งจ่อน เบี่นราชาศัพท์ ทางภาคเหนือแปลว่า หน้าต่าง คำว่า ชย แปลว่า มีชัย เมื่อรวมกันจึงแปลได้ความว่า หน้าต่างแห่งชัยชนะ เมื่อพิจารณาตามคำที่มานี้จึงเบี่นอันได้ความแน่ว่า มนต์บทนี้เกิดขึ้นมาในสมัยพระเจ้าติโลกราชแน่นอน และในด้านประวัติศาสตร์ทางพระสงฆ์ พม่าผู้สนใจในคัมภีร์ก็ยืนยันว่าเบี่นเชียงใหม่คันถะ คือหนังสือที่แต่งที่เชียงใหม่ เมื่อ

ประกอบกับคำว่า เบ็งจอน แล้ว ก็เป็นอันเชื่อได้ทีเดียวว่า มนต์บทนี้เกิดขึ้นมาในสมัยพระเจ้าติโลกราช โดยการขอร้องของพระองค์ และผู้แต่งก็ไม่ใช่ใครอื่น ที่แท้ก็คือสมเด็จพระสังฆราชในสมัยพระองค์ คือพระศีลวังสะมหาเถระ เหตุนี้มนต์บทนี้จึงเป็นมนต์บทที่พระเจ้าแผ่นดินทรงประทานนาม และผู้ที่แต่งมนต์นี้ก็เป็นคนๆเดียวกันกับที่แต่ง อุปสนฺตอุปตฺติ เพราะเป็นมนต์ที่แต่งโดยทำนองเดียวกัน การแต่งมีลักษณะอันเดียวกัน คือแต่งเป็นรูปคาถาที่เป็นคำประพันธ์ในด้านฉันทลักษณ์ที่ไพเราะ ผิดกันแต่ว่า อุปสนฺตอุปตฺติ เป็นวิปุลฉันท์ มีคาถา๒๗๑คาถา ส่วนรัตนบัญชร เป็นปฐยาวัต มีจำนวน ๑๕ พระคาถาเท่านั้น

รัตนบัญชรฉบับนี้ ข้าพเจ้าเขียนตามฉบับเดิมที่เป็นภาษาพม่า เหตุที่พม่าใช้คำว่ารัตนบัญชร เพราะในพระคาถาประกอบด้วย พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ อยู่ในตัวบทของมนต์ข้าพเจ้าเอง ก็ชอบที่เรียกว่ารัตนบัญชรสำหรับมนต์นี้ที่มีชื่อเรียกว่า ชยบัญชร ซึ่งแปลว่าหน้าต่างแห่งชัยชนะนั้น เพราะหมายถึงความปลอดภัย

ทั้งกลางวันกลางคืน ภัยกลางคืน โดยทั่วไปที่เกิดขึ้นทางหน้าต่าง ส่วนมากซึ่งมักเป็นภัยจากภายนอกที่เข้ามาในภายใน คำว่า ชัยบัญชร จึงหมายความว่า เป็นที่ต้านทานภัยเหล่านั้นไว้และได้ชัยชนะคือความปลอดภัยเสมอมา ฯ

เหตุของการเกิดมนต์นี้

คนไทยแต่เดิมนั้น ถือภูตผีปีศาจและเทวดาทั้งหลาย ความเชื่อถืออันนี้จึงติดอยู่ในสันดานของชาวไทยชาวเมืองเหนือตลอดมา แม้ในปัจจุบันนี้ ตามบ้านชาวเมืองเหนือทั้งในเมืองและนอกเมือง นับตั้งแต่ลำปางเป็นต้นขึ้นไปจะเห็นบัตรพลีตั้งอยู่ตามบ้านได้ทุกๆวันทีเดียว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเนื่องมาจากอดีตที่เคยนับถือภูตผีปีศาจ เรื่องนี้ในในคราวที่ข้าพเจ้าขึ้นไปจำพรรษาอยู่ที่ลำปาง วันหนึ่งออกบิณฑบาตร โยมคนหนึ่งในมือมีอาหารที่ทำไว้เป็นห่อมากมาย เดินมาและได้ใส่ลงในบาตรของข้าพเจ้าและพระอีกองค์หนึ่งที่ไปด้วยกัน เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้ว ท่านจึงยื่นน้ำที่ใส่ภาชนะขวดให้แก่ข้าพเจ้า ซึ่งหมายความว่าให้ข้าพเจ้าตรวจน้ำอุทิศส่วนกุศลให้ เมื่อส่งน้ำให้แล้ว

ก็บอกว่าให้ตรวจน้ำให้เจ้าพ่อหัวดำหัวแดง เพราะท่านบอกว่าจะมาเอาชีวิตคนเกิดปีเม้า (ปีเถาะ) ภาคกลางเกิดเรื่องปีมะนั้นแหละ ทุกคนใครไม่อยากตายให้ทำบุญตักบาตรไปให้แก แกจึงจะไม่เอาชีวิต ข้าพเจ้าฟังแล้วไม่พูดว่ากระไร ได้แต่ยืนยิ้มอยู่ พระที่ไปบิณฑบาตรด้วยอีกองค์หนึ่งหงายฝาบาตรให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ตรวจน้ำไปให้ตามความประสงค์ ถ้ามีเรื่องเหล่านี้บ่อยพระเมืองเหนือเห็นจะไม่ต้องกังวลเรื่องอาหารเป็นแน่ทีเดียว แต่ก็น่าสงสารญาติโยมที่ไม่เข้าใจวิธีการทำบุญ จะได้บุญกับเขาก็กระท่อนกระแท่นเหลือเกิน นี่เป็นตัวอย่างเรื่องการเชื่อภูตผีปีศาจที่ฝังตัวอยู่ในความเชื่อของชาวเหนือ ฯ

ฉะนั้นเมื่อพระพุทธศาสนามาเจริญในหัวเมืองฝ่ายเหนือ ความเชื่อถือเดิมจึงแปรรูปไปจากการกราบไหว้ผีมาเป็นการกราบไหว้พระ จากการกล่าวสรรเสริญผี มาเป็นการสรรเสริญพระ แต่การกราบไหว้พระก็ยังแทรกความเชื่อเดิมไว้เพื่อที่จะให้พระที่กราบไหว้นั้นขลัง จะเห็นได้จากพระบัวเข็ม พระบัวเข็มมีกำเนิดในประเทศไทยก่อนแล้วจึงไปเจริญในประเทศพม่าในภายหลัง เหตุที่พระ

บัวเข็มไปเจริญในประเทศพม่า เพราะพม่ากับไทยมีการติดต่อกันอย่างแน่นแฟ้นทางหัวเมืองฝ่ายเหนือ และเพราะหัวเมืองฝ่ายเหนือของไทยเคยอยู่ในความปกครองของพม่ามาเป็นเวลานาน การไปมาหาสู่กันทั้งในยามที่อยู่ในความปกครองของไทยและของพม่าจึงเป็นเรื่องธรรมดา เพราะสมัยก่อนภาวะของประเทศไม่ยุ่งเหมือนในสมัยนี้ เมื่อมีการไปมาหาสู่กันธรรมเนียมของเมืองทั้งสองจึงซึมเข้าหากันโดยไม่ยากเลย ธรรมเนียมไทยก็ซึมเข้าพม่า ธรรมเนียมพม่าก็ซึมเข้าหาไทย ธรรมเนียมพม่าที่ยังเห็นได้แพร่หลายในไทยก็คือ การถอดรองเท้าเข้าวัดเป็นต้นเป็นตัวอย่าง เหตุนี้จึงเป็นเรื่องไม่ยากที่พระบัวเข็มจะไปเจริญในพม่า พระบัวเข็มกับพระผ่องต่ออูนั้นเป็นคนละอย่างกัน เหตุที่พระบัวเข็มมีเข็มติดอยู่ตามองค์พระ ซึ่งมองดูแล้วเป็นเรื่องที่น่าสลดใจมากกว่าก็เพราะเนื่องมาจากไสยศาสตร์เมืองเหนือเพราะเชื่อถือกันว่าถ้าเอาเข็มฝังไว้ตามองค์พระเก้าแห่ง (บัวเข็มเดิม) ภัยอันตรายจากเทวดาประจำดาวพระเคราะห์ทั้งเก้าก็จะไม่มี จะมีแต่ความเจริญ เพราะอำนาจพระช่วย

คือหมายความว่าการกราบไหว้พระนั่นเอง แหละจะเป็นการคุ้มครองได้ ใครเป็นคนช่างคิดพิสดารเช่นนี้ก็ไม่ทราบ ใช่แต่เท่านั้นยังทำหน้าท่านให้เหมือนเด็กๆ เพราะผู้กราบต้องการความเจริญเหมือนเด็กที่เติบโตขึ้นนั้น ใช่แต่เท่านั้นยังทำแขนเก็งๆซึ่งแสดงถึงความแข็งแรง ความอุดมสมบูรณ์การมั่งคั่งไปด้วยทรัพย์สมบัติพืชพันธุ์ธัญญาหารต่างๆ นี่แหละเป็นมุมกลับของความเชื่อ เข็มทั้งเก้าที่ได้กล่าวไว้แล้วหมายถึงเทวดาประจำดาวพระเคราะห์ทั้งเก้า คือ พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระอังคาร พระพุธ พระพฤหัส พระศุกร์ พระเสาร์ พระเกตุและพระราหู นี่เป็นคติที่แทรกลงในองค์พระ สำหรับคติที่แทรกลงในบทสวดมนต์สำหรับเมืองเหนือก็คือ อุปสันตอุปปั๋ตติ กับรัตนบัญชร เป็นต้น คือใช้สวดป้องกันภัย ฯ

รตนบัญชรกับชาวรัมมะ (พม่า)

มนต์บทนี้เป็นที่รู้จักกันมานานในหมู่ชาวรัมมะ เท่าๆ กับ อุปสันตอุปั๋ตติ อาจารย์ธัมมานันทะ พระเถรพม่าเล่าว่าตัวของท่านเอง ท่องได้ตั้งแต่เป็นเณร ทั้งพระเณรพม่าก็

ท่องได้เป็นจำนวนมาก เพราะถือว่าเป็นมนต์ที่ศักดิ์สิทธิ์ทางไสยศาสตร์ การทำไสยศาสตร์ถ้าไม่ใส่มนต์บทนี้ก็ดูว่าจะไม่ขลัง มนต์บทนี้อยู่ในประเทศพม่ามานานหลายร้อยปีคือนับตั้งแต่มนต์บทนี้เกิดทีเดียว ตามอารามต่างๆบางแห่งใช้มนต์บทนี้เป็นมนต์สวดประจำวันในเวลาทำวัตร ฯ

รตนบัญชรกับชาวไทย

รตนบัญชรเป็นมนต์ที่พระเถระชาวเชียงใหม่แต่งขึ้นจึงเป็นสมบัติคู่บ้านคู่เมืองไทยทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทยในด้านวรรณกรรมที่ควรยกย่อง มนต์บทนี้มาเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ต่อเมื่อสมเด็จพุฒาจารย์โตวัดระฆังโฆสิตารามใช้เสกพระสมเด็จของท่าน และจัดให้คนอื่นสวด มนต์บทนี้ยังเป็นที่เชื่อถือของพวกนักนิยมหาพระสมเด็จว่า ถ้าต้องการจะได้พระสมเด็จวัดระฆังแล้วถ้ายังไม่ได้ก็ให้สวดมนต์บทนี้ก็จะได้เอง มีโยมคนหนึ่งเล่าว่า ท่านสวดอยู่ถึงสิบปีจึงได้โดยที่มีคนนำมาให้เฉยๆ ส่วนโยมอีกคนหนึ่งเล่าว่า บ้านท่านมักมีเรื่องยุ่งๆเสมอ แต่พอสวดมนต์บทนี้ เรื่องเหล่านั้นก็หมดไป ทั้งคุณผู้ชายยังได้เลื่อนยศและได้ไปเมืองนอกอีกด้วย เมื่อถึงงานวันเกิด

คุณแม่ของท่านจึงได้พิมพ์หนังสือเล่มนี้แจกกันท่อง ข้าพเจ้ายังช่วยเขียนคำกลอนแทนเข้าไว้ที่หน้าปกอีกด้วย ทุก ๆ ปีคัมภีร์นี้จะถูกพิมพ์ขึ้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งเสมอมาในงานพิธีต่าง ๆ เช่นทำบุญวันเกิด ฯลฯ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นวันไปส่งเจ้าอาวาสวัดศรีรองเมือง พระสงฆ์พม่าไปจำพรรษาวัดรายมูลวัดพม่าที่เชียงใหม่ก่อนจะไปอุบาสกอุบาสิกาได้เข้าไปหาเจ้าอาวาสวัดประตูป่อง เพื่อขอให้ท่านสวดมนต์เพื่อความปลอดภัยให้ ท่านจึงสวดอุปสันตอุปัตติและรัตนบัญชรให้ ท่านอาจารย์ธัมมานันทะจึงถามว่า ท่านสวดได้นานแล้วหรือ ท่านตอบว่านานแล้ว ท่านถามว่าเอามาจากไหน ท่านตอบว่า เอามาจากประเทศพม่าครั้งไปธุดงค์ และท่านเองสวดวันละสี่ห้าครั้ง ท่านอาจารย์คนนี้คือท่านอาจารย์บุญตัน เป็นอาจารย์ที่คนลำปางเคารพมากคนหนึ่ง ฯ

ความเข้าใจผิดในรัตนบัญชร

รัตนบัญชรเป็นที่รู้จักของชาวภาคกลาง เพราะอาศัยสมเด็จวัดระฆัง คนส่วนมากจึงเหมาเอาว่าสมเด็จเป็นผู้แต่งตามคำนำของท่านผู้เป็นเจ้าภาพที่ได้พิมพ์ไว้แล้วนั้น ฯ

รัตนบัญชรศักดิ์สิทธิ์จริงหรือไม่?

ถ้ามีคนถามตามนี้ ก็ต้องขอตอบว่าศักดิ์สิทธิ์เพราะมีชื่อ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นคำที่ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัวแล้ว ส่วนเรื่องว่าจะศักดิ์สิทธิ์แค่ไหนนั้น ต้องแล้วแต่ความเชื่อที่มีอยู่ เพราะตามธรรมดาพระพุทธเจ้าก็ดี พระธรรมเจ้าก็ดี พระสงฆ์เจ้าก็ดี จะเป็นมงคลแก่ใครนั้นก็ต่อเมื่อผู้นั้นเอาท่านไว้เป็นมงคล ถ้าไม่ถือท่านว่าเป็นมงคลท่านก็ไม่เป็นมงคลแก่ท่านผู้นั้น แต่การจะแสวงหามงคลก็ควรจะแสวงหาตามทางที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้ว เรื่องไสยศาสตร์กับเรื่องศาสนาเป็นเรื่องตรงกันข้าม สมัยใดไสยศาสตร์เจริญ สมัยนั้นศาสนาเสื่อม สมัยใดไสยศาสตร์เสื่อม สมัยนั้นศาสนาเจริญ (เรื่องผี) ฯ

ความเก่าแก่ของรัตนบัญชร

รัตนบัญชรแต่งในสมัยพระเจ้าติโลกราชผู้ครองนครเชียงใหม่จึงเป็นของเก่าแก่ประมาณ ๖๐๐ กว่าปี แต่งราว พ.ศ. ๑๘๙๓ เป็นมนต์ที่คู่กับอุปปาตะสันติ และเป็นมนต์ที่ย่อความที่ยาวใน อุปปาตะสันติ ให้สั้นลงและเปลี่ยนชื่อ

มาใหม่ว่า รัตนบัญชร ในสมัยที่แต่งมนต์นี้เป็นเวลาที่บ้านเมืองยุ่งเหยิงมีโจรผู้ร้ายชุกชุม เมื่อท่านอาจารย์ศีลวังสะแต่งมนต์นี้ถวายต่อพระเจ้าติโลกราช และพระองค์ทรงนำออกแจกให้ประชาชนท่อง แล้วเหตุการณ์ร้ายก็กลับกลายมาเป็นดี ต่อมาเพราะความศักดิ์สิทธิ์ของมนต์นี้จึงมีผู้นำเข้าไปในพม่า โดยนำเข้าไปที่อังวะก่อน และได้แพร่หลายทั่วไปในพม่าในเวลาต่อมา ครั้งหนึ่งชาวจีนได้นำกองทัพมาตีเมืองอังวะ พระสงฆ์อังวะและชาวเมืองได้พากันสวดมนต์ทั้งสองบทนี้คือ อุปปาตะสันติและรัตนบัญชร เมื่อเสียงมนต์กึกก้องขึ้น กองทัพจีนก็พากันแตกหนี เพราะกลัวเสียงกึกก้องของมนต์ เพราะคิดว่ามีกองทัพใหญ่จากที่อื่นมาช่วยรบจึงพากันทิ้งเสบียงอาหารเหลือแต่ตัวร่อนจ้อนบ้างมีผ้าแต่พอติดกายบ้าง พากันหนีกันอย่างอลม่าน ฯ

รตนปญฺชรํ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส ฯ

๑. ชยาสนฺนาคตา พุทฺธา, ชิตฺวา มารํ สวาหนํ ฯ
จตุสจฺจา-มตรสํ, เย ปิวึสุ นราสภา ฯ
๒. ตณฺหงฺกราทโย พุทฺธา, อฏฺฐวีสติ นายกา ฯ
สพฺเพ ปติฏฺฐิตา มยฺหํ, มตฺถเก เต มุนิสฺสรา ฯ
๓. สีเสปติฏฺฐิโต โนสิ, พุทฺโธ ธมฺโม ทวิโล-จเน ฯ
สํโฆ ปติฏฺฐิโต มยฺหํ, อเร สพฺพคุณากโร ฯ
๔. หทเย เม อนุรุทฺโส, สารีปุตฺโต จ ทกฺขิเณ ฯ
โกณฑญฺโญ ปจฺฉาภาคสฺมึ โมคฺคลาโน จ วามเก ฯ
๕. ทกฺขิเณ สวเณ มยฺหํ, อาสุํ อานนฺทราหุลา ฯ
กสฺสโป จ มหานาโม, อุโภสุํ วามโสตเก ฯ
๖. เกสนฺเต ปิฏฺฐิภาคสฺมึ, สุริโยว ปภํกโร ฯ
นิสินฺโน สิริสมฺปนฺโน, โสภิโต มุนิปุํคโว ฯ
๗. กุมารกสฺสโป นาม, มเหสี จิตฺรวาจโก ฯ
โส มยฺหํ วทเน นิจฺจํ ปติฏฺฐาสิ คุณากโร ฯ

๘. ปุญฺโญ องฺคุลิมาโล จ, อุปาลี-นนฺทสีวลี ฯ
อิเม ปญฺจ มหาเถรา, นลาเต ติลกา วิย ฯ

๙. เตหิ เสสา มหาเถรา, ชิตวนฺโต ชิโนรสา ฯ
ชลนฺตา สีลเตเชน, องฺคมงฺเคสุ สณฺฐิตา ฯ

๑๐. รตนํ ปุรโต อาสิ, ทกฺขิเณ เมตฺตสุตฺตกํ ฯ
ธชคฺคํ ปจฺฉโต อาสิ, วาเม องฺคุลิมาลกํ ฯ

๑๑. ขนฺธโมรปริตฺตญฺจ, อาฏานาฏิยสุตฺตกํ ฯ
อากาเส ฉทนํ อาสิ, เสสา ปาการลงฺกตา ฯ

๑๒. ชินานํ พลสํยุตฺเต, ธมฺมปาการลงฺกเต ฯ
วสโต เม อากิจฺเจน, สมฺมาสมฺพุทฺธปญฺชเร ฯ

๑๓. วาตปิตฺตาทิสญฺชาตา, พาหิรชฺฌตฺตุปฺปทฺทวา ฯ
อเสสา วินาสํ ยนฺตุ, อนนฺตคุณเตชสา ฯ

๑๔. ชินปญฺชรมชฺฌมฺหิ, วิหรนฺตํ มหีตเล ฯ
สทา ปาเลนฺตุ มํ สพฺเพ, เต มหา ปุริสาสภา ฯ

๑๕. กโต่ อิจฺเจว เมกนฺตํ, สุรกฺโข ชินเตชสา ฯ
คุณากรสฺส สํฆสฺส, ภเวยฺยํ สุขิโต อหํ ฯ

รตนปญฺชรํ นิสฺฐิตํ ฯ

ความศักดิ์สิทธิ์ของมนต์โดยย่อ

ความศักดิ์สิทธิ์ของมนต์โดยย่อมีดังนี้คือ:-

๑. ย่อมชนะเหตุร้ายทั้งปวง กลับสิ่งร้ายให้กลายเป็นดี

๒. ผู้สวดจะเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ แลพละ

๓. คนอยากปลอดภัย ย่อมได้รับความปลอดภัย

๔. คนอยากสบาย ย่อมได้รับความสบาย

๕. คนอยากอายุยืน ย่อมได้อายุยืน

๖. คนอยากได้ลูก ย่อมได้ลูก เมื่อสวดคู่กับอุปปาตะสันติ

๗. ไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียน

๘. ย่อมไม่ตายก่อนเวลาที่เรียกว่า อกาละมรณะ

๙. ปัดเป่าลางร้าย นิมิตรร้าย ได้ดีกว่า มนต์ธรณีสาร

๑๐. ถอนคุณไสย์ที่มีคนทำมา

๑๑. ผู้เข้ารณรงค์เมื่อท่องมนต์นี้ ย่อมปลอดภัย และได้ชัยชนะ

๑๒. สวดประจำทำให้เกิด เดชอำนาจ คล้ายราชสีห์

๑๓. กันไฟ

๑๔. กันน้ำ

๑๕. กันแผ่นดินไหว

๑๖. กันภัยอันเกิดจาก สุริยุปราคา และจันทรุปราคา พ้นภัยจากดาว

๑๗. มีเมตตา มหานิยม

๑๘. มีลาภ รอดจากความติดขัด

๑๙. อมนุษย์เกรงขาม

๒๐. คนดีมาช่วยอำนวยสุข

พระภิกษุสามเณรและท่านทั้งหลาย จงมาช่วยกันสวดมนต์กันเถอะ.

จตฺตมโล ภิกขุ

วัดสามพระยา กรุงเทพ ฯ

คติพจน์

หมั่นครุ่นคิด ชีวิตนี้ มีสลาย
อย่าลืมตัว มัวพะวง หลงงมงาย
เพราะความตาย เมียงมา ทุกนาที
เลิกความอยาก แสวงหา ซึ่งพาเหตุ
ก่อกิเลส สารพัด ทางบัดสี
ยึดศีลธรรม ดำรง คงความดี
ความชั่วหนี ลี้ไป ให้ไกลเอย ฯ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เกษมสัมพันธ์การพิมพ์ ๑๙๕/๑ รองเมืองซอย ๓ ปทุมวัน
พระนคร โทร.๕๔๙๑๘ นายเภา ประสาทวิทย์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๔